

JUNGLEBOOK

(The Jungle Book)

Naar de verhalen van Rudyard Kipling

door

CRAIG SODARO

vertaling

Aris Bremer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **JUNGLEBOOK – THE JUNGLE BOOK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CRAIG SODARO** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2000 © by Craig Sodaro

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **16** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Lijst van spelers:

(7 mannen, 9 vrouwen, 25 man of vrouw = heel veel dubbelrollen mogelijk)

NILA - Mowgli's moeder

2 VROUWEN

MACHUA - Mowgli's vader

GAVIAL - assistent van de lokale gouverneur

ADJUDANT - hoofd van het lokale Britse gouvernement

MUGGER - assistent van de gouverneur

SHERE KHAN - een wrede tijger

TABAQUI - een hyena

TABAKOO - een hyena

MOEDER - een wolf

VADER - een wolf

SIKA - het oudste wolfsjong

MIKA - het een na oudste wolfsjong

PIKA - het jongste wolfsjong

CILA - een havik

KAA - een slang

BAGHEERA - een panter

BALOO - een beer

NAKOOMA - een antilope

AKELA - de oude leider van de wolvenroedel

MOWGLI - de jungle jongen

3 HERTEN

PORKY - een stekelvarken

APENKONING

6 APEN

APENKONINGIN

HOFDAME - een aap

WITTE COBRA - een python

MADAME BIJOU - rijke dame, op zoek naar de schat

GRINELLA - haar dochter

SWOOZIE - nog een dochter

LITA - dorpsmeisje

2 HELPERS - van Mugger

DECOR:

Een jungle. Centraal een opbouw van diverse platformen op verschillende hoogtes, voorstellend een rotsformatie. Het hoogste platform is de top van de “Rots der Raad”. Beneden is een nauwe toegang tot het wolvenhol. Delen van de formatie dienen zo beweegbaar te zijn, dat na draaien van die delen verschillende situaties in de diverse scènes uit te beelden zijn. Bijvoorbeeld om het interieur van het wolvenhol te laten zien.

Links en rechts zijn mogelijkheden gemaakt om de formatie te beklimmen. Palmbomen en struiken vormen plaatsen waar men zich verstoppen kan.

Voor de dorpsscène zijn twee hutjes nodig. Voor de laatste scène dient in het dorp een paal te zijn waaraan Lita gebonden kan worden.

Kleding:

In de originele productie waren de “mensen” gekleed als in India rond 1850. De “dieren” gingen gekleed in cartoonachtige kostuums die meer hun karakter uitbeeldden dan het soort dier. Baloo droeg een overall met een strohoed. Shere Khan droeg een zwart pak met oranje strepen, een wit shirt met zwarte vlinderdas. Tabaqui en Tabakoo gingen gekleed als gangsters. Kaa droeg een lange strakke avondjapon. Enzovoort. Dit effect werkte heel goed. De gezichten van de spelers waren niet verborgen door make-up of maskers, hun karakters werden voldoende verbeeld door hun aankleding, die voor een groot deel kleur gaf aan de voorstelling.

Benodigdheden:

Een lijst van benodigdheden vindt u aan het eind van het spel.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Het dorp op een avond in het droge seizoen. NILA, VROUW 1 en VROUW 2 werken in de velden op het voortoneel. NILA draagt een baby op haar rug. De vrouwen bundelen verspreid liggende biezen.

NILA: Daar is de jungle groot en groen
Palmen, varens en lianen

Onze plaats is op de velden hier
Waar het zonlicht vrij zijn werk kan doen

VROUW 1: Maar diep daar in het donker woud
Daar wonen wilde dieren

Geduldig wachten zij tot één van ons
Zich aandient als een smakelijk bout

VROUW 2: Baloo, de beer, sjokt rond
En Bagheera's snuit zoekt naar een spoor
Kaa, de python, kronkelt, draait
De wolven jagen altijd door

NILA: Cita, de havik, vliegt in de nacht
Waar Witte Cobra wacht bij het goud
Kijk uit, pas op, voordat je het weet
Lig jij daar stijf en koud

VROUW 2: Maar angst valt heden uit de toon
Wij allen leven met een hart zo licht

VROUW 1: Het hele dorp praat met een blij gezicht
Over jullie pasgeboren zoon

NILA: Het is waar, Machua en ik zijn nog nooit zo gelukkig geweest.

VROUW 1: *(bij Nila's rug)* Hoe is het met je zoon?

NILA: Hij heeft honger! Hij heeft altijd honger! *(NILA haalt de in doeken gewikkelde baby van haar rug en legt het voorzichtig op de biezen)*

VROUW 2: Dat is een goed teken. Je bent gezegend met een sterk, hongerig kind dat heel hard kan huilen.

NILA: Hebben jullie hem horen huilen?

VROUW 1: Het hele dorp heeft hem horen huilen! 's Avonds. 's Nachts. Nog een wonder dat iedereen 's morgens nog gelijk met de zon opstaat!

VROUW 2: Hebben jullie al besloten hoe hij gaat heten? *(MACHUA op van links om de gebundelde biezen te halen)*

MACHUA: Hoe is het met mijn zoon?

NILA: Hoe zullen we hem noemen?

MACHUA: Ik weet het nog niet. Ik zoek een naam die de kracht heeft van honderd olifanten, de moed van een tijger, de sluwheid van een jakhals.

VROUW 2: En dat alles in één naam? Als je dat kunt, kan je ook wel goud spinnen van deze biezen! (*GAVIAL, ADJUDANT en MUGGER op van links; ze lopen zoekend rond*)

VROUW 1: Het lijkt er op dat je bezoek krijgt, Machua.

MACHUA: Mag ik vragen wie ons met een bezoek vereren?

GAVIAL: (*negeert Machua*) En deze plek behaagt mijn Heer?

ADJUDANT: O, dit is magnifiek. Het is de perfecte plek!

NILA: Waar hebt u het over?

MUGGER: Ben je doof, dame? Mijn Heer ziet dat dit de perfecte plek is. Jullie inboorlingen moeten de oren eens 'n keer flink gewassen worden!

GAVIAL: Rustig aan, Mugger. Op mevrouw hier zijn binnenkort al haar burens jaloers.

MACHUA: Waarom zouden ze?

ADJUDANT: Zeg, Gavial, er is toch wel een bron in de buurt, hoop ik?

MACHUA: Waarom wilt u dat weten?

MUGGER: Er is hier een bron, mijn Heer, achter dit huis, een prima bron. Ik heb het zelf gecheckt.

ADJUDANT: En deze bomen zijn...?

MUGGER: Perzikbomen. De grootste en zoetste perziken van de hele provincie!

ADJUDANT: Excellent! Mijn echtgenote is dol op vers fruit in de morgen.

MACHUA: Ja, die van mij ook! En dit zijn wel mijn perzikbomen, meneer!

MUGGER: Zeg, bruine, zet jij 'ns even niet zo'n grote mond op!

GAVIAL: (*stopt Mugger door zijn hand op te steken, tegen Machua*) Mijn beste man, jij kan straks een perzikboomgaard kopen van hier tot Calcutta, zo groot.

NILA: We willen helemaal geen grote perzikboomgaard. Aan deze paar bomen hebben wij genoeg. (*NILA staat dichtbij MACHUA*)

MUGGER: Maar ja, het huis, mijn Heer, ik ben bang dat die u minder zal behagen...

ADJUDANT: Die kan tegen de grond. Eén flinke dreun met de achterkant van een schop zal voldoende zijn.

NILA: Maar het kostte ons maanden om hem op te bouwen!

GAVIAL: En daar hebben wij respect voor, beste vrouw. Voor uw land en voor uw huis: vijf goudstukken.

VROUW 1: Vijf goudstukken!

VROUW 2: (*dromerig*) Dat is een fortuin! Wat kan je daar allemaal niet voor kopen!

VROUW 1: (*dromerig*) Zijde en juwelen! Zilveren borden en gouden lepels!

MACHUA: En waarom zo'n groot bedrag? Zoveel is mijn land niet waard.

ADJUDANT: Heel eenvoudig, beste man...

GAVIAL: De adjudant houdt van dit uitzicht en nu hij toch in dit dorp komt wonen als de administrateur van...

NILA: Administrateur?

MACHUA: We hebben nog nooit een administrateur nodig gehad.

GAVIAL: De gouverneur van deze provincie heeft bepaald...

MACHUA: Het kan me niks schelen wat hij bepaald heeft!

GAVIAL: Misschien begrijp je het niet maar heel India valt nu onder de bescherming van Hare Koninklijke Hoogheid Koningin Victoria.

MACHUA: Sinds wanneer hebben wij haar bescherming nodig? Komt zij vechten met de panter? De beer? Shere Khan, de tijger?

MUGGER: Deze kerel lijkt me een oproerkraaier, Gavial! Hoorde u hem, Adjudant?

GAVIAL: Vijf goudstukken is meer dan voldoende...

MACHUA: Meneer, het gaat u vast en zeker niet om het uitzicht. Waar is het u echt om te doen?

ADJUDANT: Wij spreken de waarheid!

MACHUA: Ga van mijn land!

ADJUDANT: Moet je horen! Jij kan mij zoiets helemaal niet bevelen!

MACHUA: Ga nu of moet ik u er vanaf dragen?!

MUGGER: Dit lijkt verdacht veel op een dreigement!

MACHUA: Het is een dreigement!

ADJUDANT: Jij mij bedreigen? Dat... dat... dat is een grote belediging!

MACHUA: Laat mijn vrouw en mijn kind, laat ons hier met rust!

MUGGER: Voor je eigen bestwil, pak aan dat goud!

MACHUA: Dit is ons huis!

GAVIAL: Wij hebben jullie een heel genereus bedrag geboden!

MACHUA: Te genereus! Wat is hier te vinden, waar het jullie echt om te doen is?

ADJUDANT: Diamanten, jij dwaas! Diamanten, smaragden! Onder jou waardeloos krot ligt een veld juwelen zo diep en rijk dat niemand van ons ooit nog zal behoeven te werken!

GAVIAL: Ik verdubbel de prijs! Tien goudstukken!

MACHUA: Ga! Ga en kom nooit meer terug!

ADJUDANT: Jij gek! Wij komen hier met de beste bedoelingen...

MACHUA: Ga!

ADJUDANT: Realiseer jij je niet dat ik ook kan volstaan met een opdracht je eigendom af te nemen?

MACHUA: Niet zolang ik leef!

GAVIAL: Doe niet zo idioot, man!

ADJUDANT: Jij geeft ons dit land...

MACHUA: Nooit! U zult dit land nooit bezitten! (*MUGGER grijpt MOWGLI en rent naar rechts, af*)

NILA: Onze zoon! (*GAVIAL en ADJUDANT grijpen MACHUA*)

MACHUA: Mijn zoon! Laat mij gaan!

NILA: (*tegen VROUWEN*) Haal hulp! Ga naar het dorp en haal hulp! (*VROUWEN rennen naar links, af. GAVIAL vecht met MACHUA*)

MACHUA: Ik wil mijn zoon terug!

GAVIAL: En wij willen je land!

NILA: Mijn zoon! Geef mijn zoon terug! (*NILA rent naar rechts, af*)

MACHUA: Nila! Niet doen! Shere Khan jaagt in de jungle! Nila!

ADJUDANT: Wat jammer toch dat je niet meer meewerkte.

GAVIAL: Doe afstand van je land... en je krijgt je zoon terug!

ADJUDANT: Op ons woord van eer! (*donkerslag*)

Einde scène 1

Scène 2

De jungle, enige tijd later. SHERE KHAN, de tijger, ligt op een rots en likt zijn klauwen. TABAQUI en TABAKOO, twee hyena's, komen sluipend op van links.

TABAQUI: Shere Khaaaaaaan!

TABAKOO: O, verschrikkelijke tiiiiiiiiiiiijger!

SHERE KHAN: Wie is dat? Wie roept mij bij naam?

TABAQUI: Wie is het meest gevreesde schepsel van de hele jungle?

TABAKOO: Shere Khan, de wrede en gevaarlijke!

SHERE KHAN: Laat je zien of sterf!

TABAQUI: Shere Khan!

TABAKOO: Jij ouwe zak gebakken lucht!

SHERE KHAN: Wie waagt het mij te bespotten? (*TABAQUI en TABAKOO rennen naar het midden en buigen*)

TABAKOO: Tabakoo, held zonder weerga! (*SHERE KHAN doet een sprong in zijn richting*)

SHERE KHAN: En binnenkort zonder kop!

TABAQUI: O, jij grote dikke snoezepoes! Ons maak je niet bang!

TABAKOO: Wij jakhalzen zijn bepaald geen traktatie voor jou!

SHERE KHAN: Vuile bordenlikkers!

TABAQUI: Hoorde je hoe hij ons noemde, Tabakoo?

TABAKOO: Bordenlikkers!

TABAQUI en TABAKOO: De klauwen van tijgers en leeuwen kunnen onze huid en beenderen vernielen, maar schelden doet niet zeer.

TABAQUI: Hier, Shere Khan... neem 'ns 'n hap uit mijn zij!

TABAKOO: Nee! Nee! Ik ben veel lekkerder!

SHERE KHAN: Donder op, schurken! Al zou ik van honger sterven, dan nog zou ik van jullie geen hap nemen. Jullie leven van de dood, jullie parasieten!

TABAQUI: Tsk. Tsk. Tsk. Wat een lelijke taal!

TABAKOO: Schelden doet geen zeer.

TABAQUI: Laten we maar gaan, Tabakoo...

TABAKOO: Er gebeurt hier ook niks interessants. (*SHERE KHAN gromt*)

TABAQUI: Behalve dan dat met die man...

SHERE KHAN: Welke man?

TABAKOO: Die man die het mensenkind stal.

SHERE KHAN: Welk mensenkind?

TABAQUI: Dat hij hierheen brengt.

TABAKOO: We weten dat je van een lekker gemakkelijke prooi houdt, Shere Khan.

SHERE KHAN: Ik heb mijn hele leven hard moeten werken. Dat mensenkind wordt hierheen gebracht, zeiden jullie?

TABAQUI: O ja!

TABAKOO: Ik zou zeggen, die zijn hier over een paar minuten.

SHERE KHAN: Een sappig mals mensenkind! Hoe lang is dat geleden, mijn laatste mensenkind...

TABAQUI: Hoe lang is het geleden dat je ook maar iets gegeten hebt?

SHERE KHAN: Niet zo brutaal!

TABAKOO: Kom op, Shere Khan... je kan niet zeggen dat we geen vrienden zijn. We hebben je toch maar goed nieuws gebracht, toch?

SHERE KHAN: Dat is waar, bordenlikkers. Van welke kant komen zij?

TABAQUI: *(wijst naar links)* Daar vandaan!

SHERE KHAN: Bedankt.

TABAKOO: Graag gedaan.

SHERE KHAN: Ja, waar wachten jullie nog op?

TABAQUI: Mogen we je niet zien jagen?

SHERE KHAN: Wegwezen, anders bijt ik je poot af!

TABAKOO: Ssssst. Er komt iemand aan! *(SHERE KHAN verstopt zich achter een struik en TABAKOO en TABAQUI doen dat rechts. Even later komt MUGGER op met de in doeken gewikkelde baby. MUGGER is nerveus en kijkt voorzichtig om zich heen)*

MUGGER: Zeg, kleintje... heb jij enig idee waar we hier zijn? Ik geloof dat ik wat van het pad ben afgeweken. *(SHERE KHAN gromt)* Nee... dit kan niet, dit mag niet! *(SHERE KHAN komt uit zijn dekking)* Maar het is wel zo... lief poesje. Hé, poes, poes, poes... poes! *(SHERE KHAN nadert MUGGER)* Je wil mij niet eten, nee. Ik ben taai en mager. Wat denk je van een lekkere sappige baby? *(MUGGER zet MOWGLI op de grond en stapt achteruit. SHERE KHAN blijft dichterbij komen)* Kijk dan, man! Dat is heel wat beter dan een ouwe taaie kerel als ik. *(SHERE KHAN gromt en gaat achter MUGGER aan, die schreeuwend naar rechts rent, beiden rechts af. Op dat moment komen TABAQUI en TABAKOO uit dekking en gaan naar MOWGLI)*

TABAQUI: Wat denk jij, Tabakoo?

TABAKOO: Ik denk dat we Shere Khan 'ns lekker terug kunnen pakken. *(TABAQUI pakt MOWGLI op)*

TABAQUI: Al zijn zogenaamde slimme opmerkingen.

TABAKOO: Hij gedraagt zich inderdaad beroerd.

TABAQUI: Tegenwoordig noemt hij ons “bordenlikkers”

TABAKOO: Hij zal toch niet iets... gruwelijks van plan zijn?

TABAQUI: Met ons? Hij heeft teveel trek in dat mensenkind om zich druk te maken over ons.

TABAKOO: Ja! Laten we gaan! Ik hoor iets komen! *(TABAQUI en TABAKOO verdwijnen rechts voor met de baby. NILA, VROUW 1 en VROUW 2 en eventuele meer dorpelingen komen op van links)*

NILA: Mijn zoontje! Waar ben je toch?

VROUW 1: Alsjeblieft, Nila, we moeten echt terug naar het dorp.

VROUW 2: Die schurk heeft nooit zo ver in het bos kunnen komen!

NILA: We moeten doorgaan! Mijn zoon is hier ergens! Ik weet het, ik voel het! *(SHERE KHAN langzaam op van rechts, hij likt zijn bek)*

VROUW 1: Nila! Shere Khan!

VROUW 2: Aaaaaah! *(VROUW 2 rent naar links, gevolgd door de dorpelingen, af. VROUW 1 trekt aan NILA)*

VROUW 1: Het is Shere Khan! Hij zal ons allebei doden!

NILA: Ik wil mijn zoon!

VROUW 1: Kom mee! Red jezelf!

NILA: Ik wil mijn zoon! *(het lukt VROUW 1 om NILA mee naar links te trekken, beiden af)*

SHERE KHAN: Ha! Wie verliest, mevrouwtje, zal huilen. Maar wie vindt die zal smullen! *(terug naar de plek waar de baby is achtergelaten door Mugger)* Zo, die magere zenuwpees is er vandoor... Dan is dat mensenkind nu voor mij! *(kijkt zoekend rond)* Waar is hij? Waar is het mensenkind? *(gromt)* Waar is mijn mensenkind?! Niemand steelt van Shere Khan! NIEMAND! *(SHERE KHAN verdwijnt rechts. De WOLVEN keren een rotsdeel. We zien nu het wolvenhol met een smalle opening als ingang. VADER, MOEDER en de WOLFSJONGEN SIKA, MIKA en PIKA zitten bij elkaar. Hun moeder vertelt een verhaal)*

MOEDER: Cila, de havik, brengt de nacht door in zijn nest. Nu Mang de vleermuis die heeft verlaten... De kuddes slapen in stal en schuur. Tot aan de dageraad alleen gelaten. Dit is ons uur van trots en kracht. Van klauw en bek en oren. Hoor nu de roep... een goede jacht! De junglewet gaat nooit verloren! *(geklop op de toegang)*

VADER: Wie stoort een wolf zo kort voor 't jagen?

MOEDER: Alleen de laagste van alle dieren.

VADER: Die waardeloze schurken!

SIKA, MIKA, PIKA: Bordenlikkers! Bordenlikkers!

MOEDER: Welpen! Schelden is niet netjes, dat weten jullie.

SIKA: Verdorie, ma! Het zijn Tabaqui en Tabakoo maar!

MIKA: Die vertellen toch alleen maar leugens, mammié?

MOEDER: Ja, Mika.

PIKA: En ze eten lompen en stukken leer, allemaal van de vuilnishopen bij het mensendorp.

MOEDER: Ja, Pika.

SIKA: En om hem kwaad te maken pesten ze Shere Khan altijd.

MOEDER: Ja, Sika.

TABAQUI: Hé, mijn oren suizen.

TABAKOO: Iemand zal over ons praten, denk ik.

TABAQUI: Mogen we binnenkomen?

TABAKOO: Het ruikt zo lekker.

VADER: De wet van de jungle zegt dat we gastvrij moeten zijn, ook voor wezens als jullie. *(TABAQUI en TABAKOO komen binnen door de opening. Ze hebben MOWGLI niet bij zich)*

TABAQUI: Hartelijk dank.

TABAKOO: Weet u, ik vertelde Tabaqui net hoe zorgzaam jullie wolven altijd zijn.

TABAQUI: Altijd wel een ribstuk of een hambeen over voor gasten.

MOEDER: Help jezelf.

TABAQUI: Weet u dat zeker?

TABAKOO: We willen niet tot last zijn.

MOEDER: Jullie zijn onze gasten. Alsjeblieft. *(TABAQUI en TABAKOO knagen aan kleine stukken voedsel en schrokken dat naar binnen. De WOLVEN kijken gespannen toe)*

SIKA: Ze hebben niet veel manieren, Moeder.

MIKA: Ze eten als de varkens.

PIKA: Varkens eten nog veel netter dan zij.

TABAQUI: Nu we het over manieren hebben...

TABAKOO: Heeft jullie moeder je nooit gezegd dat je gasten nooit uit mag lachen?

TABAQUI: Vooral gasten die een leuk cadeautje hebben meegebracht?

VADER: Wat voor cadeau?

TABAKOO: Eerst nog een nieuwtje...

VADER: Nieuwtje?

TABAQUI: Shere Khan is van jachtterrein veranderd.

VADER: Wat?!

TABAKOO: Hij jaagt sinds vannacht weer hier op deze heuvels.

VADER: Daar heeft hij geen recht op! Volgens de wetten van de jungle mag hij zonder waarschuwing zijn jachtgronden niet zomaar veranderen. Hij maakt in een omtrek van tien mijl alle prooidieren doodsbang, zodat wij zouden moeten verhuizen.

SIKA: Ik wil niet verhuizen, mam!

MOEDER: Voor ieder dier in de jungle is die tijger altijd een probleem geweest.

VADER: Hij jaagt alleen op wat niet terug kan vechten.

MOEDER: Op vee en zelfs op mensen. Als dat gebeurt zetten de dorpelingen het bos in brand en zijn wij ons huis kwijt.

SIKA: Het is toch verkeerd op mensen te jagen.

VADER: Dat is het, zoon. De wet verbiedt mensen te eten behalve als die mens zijn kinderen voordoet hoe je moet doden.

MOEDER: Het doden van mensen betekent de komst van nog meer mensen... mensen op olifanten met geweren en fakkels. Iedereen lijdt als een mens gedood is.

MIKA: En menseneters krijgen de schurfft!

PIKA: En ze verliezen hun tanden!

SIKA: *(tegen TABAQUI en TABAKOO)* O, dus dat is er met jullie twee gebeurd!

TABAQUI: Zeg, luister 'ns even! Ik heb NOOIT iets gegeten wat op een mens leek. Zelfs wij, bordenlikkers, hebben onze trots.

TABAKOO: Wat hebben jullie toch een slimme welpjes, Moeder en Vader.

VADER: Jullie zijn hier niet gekomen om complimenten over onze kinderen uit te delen.

TABAQUI: Nee. Om te zeggen dat Shere Khan deze nacht niet op vee of een gewoon mens jaagt...

TABAKOO: Maar op een veel bijzonderder prooi.

VADER: Op wat dan?

TABAQUI: Op ons cadeautje voor jullie! *(TABAKOO verdwijnt door de opening en komt terug met de baby)*

TABAKOO: Een mensenkind!

MOEDER: *(vertederd)* Een mensenkindje? Een jongetje...

SIKA: Is dat een mensenkind?

MIKA: Mogen we het doodmaken, Moeder?

MOEDER: Nee! Nee... kijk 'ns hoe hulpeloos hij is! Zoiets heb ik nog nooit gezien.

VADER: Waarom brengen jullie de prooi van Shere Khan bij ons?

TABAQUI: U haat hem evenveel als ieder ander.

TABAKOO: U mag hem houden en opvoeden als uw eigen kind!

VADER: Nooit! Het is er niet een van ons! Het heeft helemaal geen haar! Ik zou hem met een klein tikje van mijn poot kunnen doden. *(kijkt naar de baby)* Maar kijk nou toch 'ns... hij is niet bang.

TABAQUI: Als u hem doodt komen de dorpelingen hier alles en iedereen vernietigen.

TABAKOO: U kunt ons hele ecosysteem redden!

VADER: We kunnen dit... ding niet in huis houden.

SIKA: Alstublieft, Vader!

MIKA: Laten we hem houden!

PIKA: Wij zullen voor hem zorgen, drinken geven en voeren.

SIKA: Op ons erewoord als wolf!

SIKA, MIKA, PIKA: Alstublieft, alstublieft, alstublieft, Vadertjelief,
Moedertjelief?

VADER: Het kan niet!

MOEDER: Maar hij is alleen en hij heeft honger... maar hij is niet bang. We moeten hem hier wel houden want als Shere Khan hem doodt... dan komen de dorpelingen op zoek naar hem onze hollen uitbranden en zal ondertussen Shere Khan hun vee uitmoorden.

TABAQUI: Wat heeft u weer gelijk, Moeder Wolf!

TABAKOO: Na zo'n aanval zijn jullie zelf zo twee of meer eigen welpjes kwijt.

SIKA: Alstublieft, Vader?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto